

Miluše Janišová
Assia Djebar: Skrytý pohled, tlumený hlas
Obraz ženy v ženské intimní literatuře Maghrebu

Oponentský posudek

Autorka se ve své práci zabývá francouzsky psanou literární tvorbou Maghrebu. Zaměřuje se celkem logicky zejména na alžírskou prózu po druhé světové válce. Jako těžiště práce si zvolila téma specifické, avšak navýsost aktuální, obraz ženy v arabské kultuře. Název celé práce je z tohoto hlediska zvolen správně, za úvahu by stálo, zda by se obě složky názvu neměly převrátit.

Vzhledem k tomu, že na rozdíl od Francie je obeznámenost s arabskou kulturou v českém prostředí poměrně omezená, je nesporně vhodné, že se Miluše Janišová rozhodla postupovat od širšího kontextu k analýze díla své autorky až ve třetí části, tedy jakoby zasazené do předem stanoveného a vymezeného rámce.

Zabývá se tedy vymezením svého tématu, charakterizuje náležitost a problematiku literární autobiografie v muslimské kultuře, postavení ženy jakoby dvojnásob znevýhodněné absencí osobního zájmena první osoby singuláru a zároveň svým ženským údělem, apod. Práce se pak celkem správně zabývá otázkami, které by jinak bylo možno považovat spíše za sociologické nebo kulturně sociologické, avšak s ohledem na uvedené skutečnosti a na volbu tématu do diplomové práce patří.

Práce je zpracována s dobrou schopností rozvrhnout výklad, Janišová si klade od počátku podstatné otázky, které volají po skutečných, promyšlených odpovědích.

Připomínky jsou tedy spíše dílčího charakteru. Pojem „intimní“ sice autorka vysvětluje, ale bylo by na místě jej ještě zvážit. Ve francouzštině i v češtině existuje

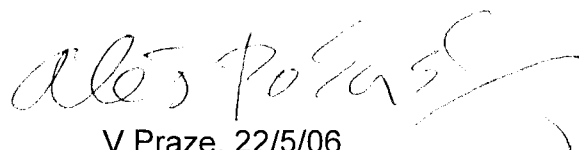
výraz „intimní lyrika“, v souvislosti s prózou je méně obvyklé. Ostatně i v poezii je toto adjektivu nahrazováno výrazem „osobní“.

Citace, ústrojně a se znalostí věci zvolené (jakkoli ne vždy elegantně přeložené), bych doporučoval odlišit kurzívou. Volba menších typů písma není dostatečně patrná.

Práce svědčí o dobré znalosti muslimských reálií. Její přínos spočívá také v tom, že v našem prostředí seznamuje s něčím, co není dobře známo. Práce je pečlivě zpracována jazykově i stylisticky, typografické nedostatky jsou zanedbatelné. Na s. 40 je uvedeno, že Kateb Yacine byl básníkem, jakkoli jde spíše o prozaika. Překlad díla *La Voyeuse interdite* jako „Zavržená čumilka“ mi nepřipadá příliš obratný. Historik Polybe má být Polybos (68). Přehled o literárních cenách spisovatelky na závěr kapitoly by patřil spíše někam do poznámky.

V zásadě je třeba říci, že práce Miluš~~ky~~ Janišové splňuje požadavky na univerzitní disertaci kladené. Doporučoval bych trochu více kritického odstupu od tématu. Práce je však promyšlená, dobře rozčleněná.

Doporučuji k obhajobě

V Praze, 22/5/06

Doc. Aleš Pohorský